

**VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER
OP DONDERDAG 5 MAART 2026**

**Onderwerp: Nota Concept Beleidsregel logies arbeidsmigranten Haarlemmermeer 2025
(12596565)**

Voorzitter: mw. M. Woolthuis

De leden: dhr. M. Achterbergh, mw. B.M. Antolini, dhr. T.M. Beusenbergh, mw. M.K. Denie, dhr. E. Hagemeyer, mw. J.M. Hup, mw. G. Knikker, dhr. E.J. van der Peet, dhr. A. de Ruiter, dhr. A. Salhi, dhr. R. Staal, dhr. E. Vermeulen

Griffier: mw. V.L. Bauer

Portefeuillehouders: mw. M.H. Ruigrok, mw. B.C. van Straten-van Diepenbeek

Insprekers: Geen

De VOORZITTER: Goedenavond allemaal en wat fijn dat iedereen hier op tijd aanwezig is. Wij gaan het zo hebben over de Beleidsregel logies arbeidsmigranten Haarlemmermeer. Dit sessiedebat stond oorspronkelijk al in december 2025 op de lijst, maar is destijds van de agenda afgehaald vanwege het nog lopende traject waarbij inwoners de gelegenheid hadden om zienswijzen in te dienen. De raad heeft verzocht de nota opnieuw te agenderen nadat dit traject was afgerond en dat is inmiddels ook het geval, vandaar dat we dit stuk vandaag bespreken. Bij de stukken treft u de conceptbeleidsregels 2025, de nota van beantwoording en de beleidsregels 2026. Er hebben zich voor deze sessie geen insprekers aangemeld. Voor de goede orde wil ik u vragen om allemaal uw woord tot de voorzitter te richten en elkaar niet direct aan te spreken. Ik zit hier, u kunt mij allen goed zien, dus kijk mij vooral aan als u aan het woord bent. Ik ga vragen wie de eerste termijn wil gaan openen en ik zie dat de heer De Ruiter van BVNL als eerste is.

De heer DE RUITER: Voor de verandering voorzitter, een keer als eerste, dank u. Voorzitter, als vertegenwoordiger van Belang van Nederland, BVNL u zei het al, wil ik ons genuanceerde standpunt over de Beleidsregel logies voor arbeidsmigranten in Haarlemmermeer toelichten. Wij erkennen dat arbeidsmigratie in onze geglobaliseerde economie een realiteit is en we willen constructief bijdragen aan de oplossingen die onze samenleving versterken. Laten we een helder onderscheid maken, arbeidsmigranten van buiten de EU zijn voor ons ongewenst, zeker voor ongeschoold werk, omdat Nederland in onze visie voldoende eigen arbeidspotentieel heeft. We moeten prioriteit geven aan lokaal talent en strenge regels hanteren om onnodige instroom te voorkomen zodat we zelfredzaam blijven en we problemen zoals overbelasting van de woningmarkt en de infrastructuur niet importeren. Voor arbeidsmigranten van binnen de EU is de situatie anders. Dit is een onvermijdelijk gevolg van het vrije verkeer binnen Europa en het zou een achterhoedegevecht zijn om dit hier proberen te stoppen. In plaats daarvan pleiten we voor een positieve aanpak, zorg voor adequate tijdelijke huisvesting met sterke nadruk op de tijdelijkheid, maximaal zes maanden zoals in dit beleid wordt voorgesteld. Voorkom overlast voor de omgeving door strenge regulering en leg verantwoordelijkheid bij de werkgevers voor veilige kwalitatieve logies die aansluiten op de normen van de Stichting Normering Flexwonen (SNF). Dit helpt ondernemers in sectoren als de landbouw, de zorg en rond Schiphol terwijl we de druk op de reguliere woningen minimaliseren. Worden de ondernemersplannen dan in de huidige plannen voldoende meegenomen? Wij denken van wel, dat dit een goede basis biedt, maar we roepen op tot

meer investeringen in lokale werving van met name de ondernemers, lokale werving, opleidingen en aantrekkelijke arbeidsvoorwaarden.

De VOORZITTER: Mijnheer De Ruiter, ik zocht naar uw punt want u bent echt al heel even door uw spreektijd heen. Dus kunt u uw laatste zin uitspreken, dan gaan we verder.

De heer DE RUITER: Dan ga ik mijn laatste zin uitspreken en die luidt dan: laten we samen bouwen aan een evenwichtig Nederland waar migratie beheersbaar is en bijdraagt aan de welvaart want dat is beter voor Haarlemmermeer.

De VOORZITTER: Dank u wel voor uw afronding. Dan gaan we nu naar ChristenUnie-SGP, mevrouw Hup.

Mevrouw HUP: Dank u. Voorzitter, vanavond ligt dan eindelijk een conceptnota Beleidsregel voor logies arbeidsmigranten in Haarlemmermeer ter bespreking, maar direct een kritische noot. Het heeft echt te lang geduurd en we begrijpen dat dit door ambtelijke capaciteit is gekomen, maar het is toch wel een beetje schrijnend geworden dat ondernemers inmiddels dagelijks tegen het huisvestingsprobleem van hun werknemers aanlopen omdat veel niet kan. Arbeidsmigranten zijn onmisbaar voor onze lokale economie, ze werken in de landbouw, de logistiek, de zorg en rond Schiphol en daar mogen we dankbaar voor zijn. Wij als partij waarderen het dan ook dat de gemeente nu echt verantwoordelijkheid neemt voor die huisvesting. In ons verkiezingsprogramma hebben we destijds ook benadrukt dat wij willen dat er voor arbeidsmigranten echt zelfstandige woonruimte komt en dat ze die ook kunnen gaan vinden binnen de gemeente waarin ze werken. Daarom hebben wij destijds na een werkbezoek ook een sessie aangevraagd en gepleit voor beleid. We streven nog steeds naar dat passende beleid en dat is niet zo makkelijk, dat blijkt ook maar weer, maar de intentie herkennen we dan weer wel duidelijk in deze beleidsregel, dus toezegging omgezet in daden en dat waarderen wij. Tegelijkertijd zien wij ook nog heel erg veel aandachtspunten. De gekozen vorm van tijdelijke logies met een maximale verblijfsduur van zes maanden roept bij ons echt vragen op over de stabiliteit. In de praktijk kan dit betekenen dat mensen na zes maanden verhuizen naar een tijdelijke andere locatie maar dat kan ook weer heel veel onrust veroorzaken, zowel voor de arbeidsmigranten zelf als voor de omgeving. Daarnaast vraagt de handhaafbaarheid best wel heel erg de aandacht. Toezicht op die maximale verblijfsduur lijkt ons ook heel erg arbeidsintensief en de capaciteit is beperkt. Beleid moet daarom niet alleen goed op papier zijn, maar ook praktisch uitvoerbaar en is dat dan zo voorzitter? We steunen wel echt deze beleidsregel, maar het succes staat of valt straks met de uitvoering. Daarom vinden wij het belangrijk dat de portefeuillehouder duidelijk maakt aan ons, als het kan vanavond in dit debat, hoe de genoemde risico's in de praktijk zoveel mogelijk zullen worden beheerst, alleen dan kunnen we er zeker van zijn dat de arbeidsmigranten veilig en goed gehuisvest gaan worden binnen onze gemeente en dat iedereen er baat bij heeft. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel en u bent precies door uw spreektijd heen, heel goed getimed. Dan gaan we door naar de heer Achterbergh van de VVD.

De heer ACHTERBERGH: Ik schrik er helemaal van voorzitter. Het werd net al gezegd, arbeidsmigranten zijn onmisbaar voor onze economie, ze werken in de landbouw, glastuinbouw, zorg en rond Schiphol. Ze leggen echter ook druk op de nu al overspannen woningmarkt en daarom zijn wij als Haarlemmermeerse VVD heel blij met het beleid dat dit college voorstelt waarbij ook wordt ingezet op goede, veilige en kwalitatieve tijdelijke huisvesting voor arbeidsmigranten. Dit ontlast de krappe woningmarkt voor onze inwoners en het vermindert het woon-werkverkeer. Deze beleidsregel hanteert voor de kwaliteit de normen van de Stichting Normering Flexwonen en het biedt ruimte om leegstaande kantoren te gebruiken. Daarbij zijn de kaders helder, maximaal zes maanden per migrant en maximaal

vijftien jaar per locatie. De VVD maakt zich nog wel zorgen over de handhaafbaarheid van dit beleid. Daarom gaan we als VVD de komende periode hard inzetten op meer investeren in veiligheid en handhaving. Daarvoor moeten we concrete stappen zetten voor extra handhaving capaciteit met dekking via de voorjaarsrapportage. De regionale samenwerking via Greenport Aalsmeer en de Regio Deal is daarbij essentieel. Zo wordt het beleid uitvoerbaar en effectief. Met dit beleid onder de arm kan de ondernemer vervolgens goed doen waar hij goed in is, namelijk ondernemen. Dank u wel voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Achterbergh. Dan is nu het woord aan mevrouw Antolini van Forum voor Democratie.

Mevrouw ANTOLINI: Dank u voorzitter. In deze nota wordt gesteld dat er in Haarlemmermeer onvoldoende huisvesting is voor arbeidsmigranten en dat ondernemers daardoor moeilijk personeel kunnen vinden, maar als je het document goed leest ontstaat een ander beeld. Volgens de eigen cijfers van de gemeente is het aantal arbeidsmigranten tussen 2010 en 2019 met 19% per jaar gestegen, dat is een enorme groei en tegelijkertijd staan onze eigen inwoners jarenlang op wachtlijsten voor een woning. Wat is dan de oplossing die hier wordt voorgesteld? Nog meer locaties voor arbeidsmigranten. Het college zegt dat dit de druk op de woningmarkt zou verminderen omdat nu reguliere woningen worden gebruikt voor kamergewijze verhuur maar in deze nota staat nergens hoe dat probleem daadwerkelijk wordt opgelost want als die woningen niet worden aangepakt dan krijgen we straks simpelweg twee dingen tegelijk, nieuwe logieslocaties en nog steeds woningen die worden gebruikt voor kamergewijze verhuur. Deze conclusie kan eigenlijk nu al worden getrokken, in de nota staat namelijk letterlijk dat het toezicht op de maximale verblijfsduur van zes maanden zeer arbeidsintensief is en dat dit de huidige handhaving capaciteit overschrijdt. Het wordt nog opmerkelijker, de kosten voor extra handhaving zijn niet in de begroting opgenomen. Dus eerst wordt het beleid vastgesteld en daarna gaan we pas kijken of handhaving misschien geregeld kan worden. Voorzitter, waarom voeren we beleid in waarvan we nu al weten dat het moeilijk uitvoerbaar en handhaafbaar is? Daarmee lossen we het probleem niet op. Als Forum voor Democratie met deze stukken de zekerheid zou krijgen dat handhaving mogelijk is en dat de woningdruk daadwerkelijk wordt aangepakt dan zou dat voor ons een belangrijke voorwaarde zijn om dit beleid te steunen, maar die zekerheid ontbreekt op dit moment. Daarom hoor ik graag van het college hoe het dit concreet denkt te handhaven en welke garanties er zijn dat de druk op de woningmarkt daadwerkelijk afneemt. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Antolini. Dan gaan wij door naar mijnheer Salhi van de H.A.P.

De heer SALHI: Dank u wel voorzitter, H.A.P, onthoud het hè. Voorzitter, vandaag spreken we over de huisvesting van de arbeidsmigranten. Dat gaat niet alleen over stenen en regels, dit gaat over hoe wij kijken naar de mensen die belangrijk zijn om onze economie draaiend te houden. Vanuit onze fractie willen we drie punten benadrukken. Ten eerste, de maximale verblijfsduur van zes maanden en de vraag of die nog realistisch is. Ten tweede, de ruimte voor goede initiatieven en investeringen in goede huisvesting en ten derde, de leefbaarheid, toezicht en beter zichtbaar en bereikbaar zijn voor arbeidsmigranten. Voorzitter, het verblijf wordt gemaximaliseerd op zes maanden en daarmee noemen we het logies en geen woningen, maar eigenlijk weet iedereen dat arbeidsmigranten langer blijven, soms wel jaren. Juridisch lijkt het onmogelijk, maar kunnen we niet iets in de vergunningen aanpassen om een verblijfsduur langer dan zes maanden mogelijk te maken? Graag een reactie van de portefeuillehouder. De vraag die we ons moeten stellen is 'zijn we een structureel probleem tijdelijk aan het benoemen zodat we moeilijke keuzes kunnen uitstellen?' Want arbeidsmigranten zijn geen piek meer, ze zijn een structureel onderdeel van onze economie. Tegelijkertijd zien we dat wordt ingezet op kwaliteit, één persoon per slaapkamer, leefruimte en ruimte voor ontspanning en dat is goed en noodzakelijk. Het zou wel helpen als we het aantal arbeidsmigranten per locatie vastleggen. Voorzitter, de hoofdconclusie van de zienswijze en de beantwoording daarvan gaat over beleid en regelgeving

waar het college stug aan vasthoudt. Dit biedt onvoldoende ruimte, geeft te weinig zekerheid en vertraagt de initiatieven, aldus de Taskforce Huisvesting Arbeidsmigranten. Ondernemers durven niet te investeren, goede projecten komen niet van de grond en intussen wonen mensen in slechte omstandigheden of raken volledig buiten beeld. Wat we nu vooral zien is overbewoning, tijdelijke verblijfssituaties zonder perspectief, mensen die niet weten waar ze terecht kunnen. Waar de ondernemers naar op zoek zijn, is niet alleen wat op papier vaststaat, maar naar concrete oplossingen die zij aandragen. Erkent de portefeuillehouder dit? Voorzitter, er zijn ook zorgen over leefbaarheid en veiligheid in bijvoorbeeld Aalsmeerderbrug. Toezicht en handhaving moeten dan ook op orde zijn. Is hier ook... Die vragen zijn al vaker gesteld, ik hoop dat het college daar ook iets over kan zeggen. Voorts moeten we investeren op zichtbaarheid, een laagdrempelig aanspreekpunt zoals het lokale informatiepunt naar het voorbeeld van het WIN-punt, dat heb ik een keer eerder genoemd. Dat kan helpen problemen eerder te signaleren, misstanden te voorkomen en mensen daadwerkelijk te bereiken. Uiteindelijk gaat dit niet over gebouwen, het gaat over mensen, wie ze zijn, wat ze nodig hebben en hoe we voorkomen dat ze niet uit het zicht raken. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Salhi, u bent ook precies door uw spreektijd heen. Dan is nu het woord aan mevrouw Knikker van D66.

Mevrouw KNIKKER: Dank u wel voorzitter. De collega zei het ook al, in onze gemeente werken duizenden arbeidsmigranten in de landbouw, de glastuinbouwsector, de logistiek, de zorg en rond Schiphol. Zij zorgen ervoor dat onze economie kan draaien en dat belangrijke sectoren goed kunnen functioneren. Juist daarom vraagt die aanwezigheid ook om verantwoordelijkheid van ons als gemeente want wie hier werkt en bijdraagt moet ook fatsoenlijk kunnen wonen, dat is voor D66 het vertrekpunt. Daarom zijn we blij dat we vandaag het beleid kunnen bespreken en tegelijkertijd, net als de ChristenUnie-SGP, vinden we het jammer dat het zo lang heeft geduurd voordat dit voorstel uiteindelijk op tafel ligt want de huisvesting van arbeidsmigranten is een urgent maatschappelijk vraagstuk waar we al veel langer mee te maken hebben. Voorzitter, een aantal van ons als raadsleden zijn in mei 2024 ook bij een informatieavond over de huisvesting van internationale medewerkers in onze regio van Greenport in Aalsmeer geweest en die avond maakte vooral duidelijk dat dit een regionale opgave is. Onze arbeidsmarkt is regionaal en onze woningmarkt ook en die samenwerking tussen gemeenten, werkgevers en huisvesters is daarom essentieel. Wat ook duidelijk werd, is dat die goede huisvesting natuurlijk meerdere doelen dient, het voorkomt verdringing op de woningmarkt van onze eigen inwoners, het geeft beter zicht op waar mensen wonen, natuurlijk ook onder welke omstandigheden ze daar wonen en het helpt om misstanden te voorkomen. Goed dus dat die regionale samenwerking verder wordt opgepakt en dat er ook in het najaar van 2026 een convenant zal komen. We steunen daarom ook de inzet van het college om het tijdelijke logiesbeleid beter te reguleren. Het is goed dat er duidelijke kwaliteitseisen zijn en dat er ruimtelijke kaders worden gesteld, maar goede huisvesting vraagt ook om meer dan vierkante meters, het vraagt toezicht en goed beheer. We zijn daarom ook blij dat naar aanleiding van de zienswijze nu bij initiatieven ook een beheerplan wordt gevraagd. Dat helpt om de leefbaarheid, veiligheid en het contact met de omgeving beter te organiseren. We kunnen niet aan de ene kant zeggen dat we deze mensen nodig hebben voor onze economie en aan de andere kant hun woonomstandigheden onvoldoende organiseren. We vinden het ook verstandig dat het college voornemens is om voor extra capaciteit voor toezicht bij de voorjaarsnota in 2027 bij de raad terug te komen. Daarbij is het voor ons wel belangrijk dat dit toezicht structureel wordt geborgd en dat de raad inzicht krijgt in hoe dit beleid in de praktijk werkt. Goed dus dat het college na twee jaar met een evaluatie komt. Voorzitter, voor D66 is het simpel, wie hier bijdraagt aan onze economie verdient duidelijke regels en goede huisvesting. Dat is voor ons geen extraatje, maar onderdeel van goed en duidelijk bestuur. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Knikker. Dan is nu het woord aan de heer Vermeulen van Forza!

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, dank u wel. Ja voorzitter, in Nederland, en iedereen heeft het tot nog toe al gezegd, zijn arbeidsmigranten essentieel in logistiek, dienstverlening, horeca, productie, land- en tuinbouw en de voedingsindustrie. Daarnaast spelen zij een belangrijke rol in de bouw, techniek, distributie, zorg en delen van de industrie. Structurele personeelstekorten maken deze sectoren afhankelijk van internationale arbeidskrachten. De energietransitie vergroot deze afhankelijkheid voor de aanleg van warmtenetten, verzwaring van elektriciteitsnetten, installatie van zonnepanelen, isolatieprojecten en nieuwbouw zijn grote aantallen technische monteurs en bouwvakkers nodig en de huidige arbeidsmarkt kan deze vraag onvoldoende invullen waardoor arbeidsmigranten ook voor klimaat- en energiebeleid van betekenis zijn. Het conceptbeleid voor logies van arbeidsmigranten erkent expliciet dat arbeidsmigranten onmisbaar zijn voor de lokale economie. Het beleid biedt ruimte voor tijdelijke logies, maximaal zes maanden, stelt kwaliteitseisen zoals aansluiting op de SNF-normen en minimale oppervlakte-eisen per persoon. Hiermee wordt ingezet op fatsoenlijke huisvesting en, niet onbelangrijk, vermindering van de druk op de reguliere woningmarkt. Tegelijkertijd kent het beleid duidelijke beperkingen, logies is uitsluitend toegestaan in specifieke gebieden, met name agrarische gebieden en bepaalde kantoorgebieden en alleen onder voorwaarden zoals ondergeschiktheid aan een volwaardig agrarisch bedrijf. Ook geldt een maximale instandhoudingstermijn van vijftien jaar en de zesmaandenregel vraagt bovendien om intensieve handhaving, ook dat is al genoemd. Ondernemers, en daarmee de maatschappij, hebben vooral behoefte aan voldoende, flexibele en schaalbare huisvestingsmogelijkheden dicht bij het werk, maar de gebiedsbeperkingen, tijdelijke aard en de aanvullende eisen kunnen de realisatiecapaciteit beperken en vanuit ondernemersperspectief kan het beleid daarom als restrictief worden ervaren. De zienswijzen op het conceptbeleid die breed door het Haarlemmermeerse bedrijfsleven worden gedragen maken duidelijk dat de nood heel hoog is. Het college benoemt duidelijke maatschappelijke belangen, bescherming van de woningmarkt, borging van leefbaarheid, naleving van milieuregels en beheersbaarheid voor toezicht en handhaving. Het beleid probeert economische noodzaak te combineren met ruimtelijke en sociale randvoorwaarden. Het beleid ademt een hele voorzichtige ja-mitsbenadering, de gemeente erkent het economisch belang en faciliteert logies, maar binnen zeer strikte kaders. Er is sprake van een positieve grondhouding, maar wel met stevige voorwaarden. Forza! vindt de benadering vanuit louter economisch oogpunt te beperkt, we moeten ook maatschappelijke opdrachten meewegen.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen, u bent door uw spreektijd heen, zou u uw zin willen afmaken?

De heer VERMEULEN: Ik ben bijna klaar, nog tien seconden denk ik. De vraag is dan of deze krappe kaders in de praktijk voldoende ruimte bieden om de arbeidsvraag inclusief die voortvloeiend uit de energietransitie daadwerkelijk te ondersteunen. Forza! denkt dat het belang van betaalbare woningbouw, netcongestie en verduurzaming onvoldoende is meegewogen. Laatste zin. De vraag die rest...

De VOORZITTER: U heeft al een paar laatste zinnen gehad. We gaan hiermee afsluiten, u bent echt ruim door uw spreektijd heen.

De heer VERMEULEN: Ik heb dat geleerd van een van de mensen die voorheen voor u in de raad zat, die had altijd nog een laatste zin en dan nog één.

De VOORZITTER: Dat klopt, maar de voorzitters zijn streng. We gaan naar de volgende spreker en dat is de heer Beusenberg van SRH.

De heer VERMEULEN: Het is jammer.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel voorzitter. Voorzitter, ook ik ga het zeggen, arbeidsmigranten zijn onmisbaar voor onze economie, zonder hen draaien vele delen van onze economie simpelweg niet, maar de realiteit is ook dat de huisvesting van arbeidsmigranten al jaren achterloopt. Daardoor zien we dat gewone woningen worden opgekocht en kamergewijs worden verhuurd. Dat vergroot de druk op een woningmarkt die al zwaar onder spanning staat en daar moeten we eerlijk over zijn. Daarom is het goed dat we eindelijk duidelijke regels maken voor de huisvesting van arbeidsmigranten. Goede en veilige huisvesting is niet alleen belangrijk voor onze inwoners maar ook voor de mensen die hier tijdelijk komen werken en laat ik duidelijk zijn, het benutten van leegstaande kantoren voor tijdelijke huisvesting is een verstandige stap. In gebieden zoals Beukenhorst-Oost en Park Schiphol-Rijk staan kantoren langdurig leeg en daar is reguliere woningbouw vaak niet mogelijk door het LIB-beleid. Dan is het logisch om die ruimte tijdelijk nuttig te gebruiken, maar voorzitter, daar moet het wel bij blijven. Sociaal Rechts Haarlemmermeer vindt dat we drie duidelijke uitgangspunten moeten hanteren. Ten eerste gebruik leegstaande kantoren en bestaande locaties waar dat logisch is. Ten tweede, voorkom dat onze dorpen en het landelijk gebied onnodig worden belast en ten derde, zorg dat regels ook daadwerkelijk te handhaven zijn. Het college erkent zelf dat controle op de maximale verblijfsduur van zes maanden zeer arbeidsintensief is en de huidige handhaving capaciteit overschrijdt. Voorzitter, ook arbeidsmigranten verdienen goede huisvesting, maar onze inwoners verdienen ook bescherming van hun leefomgeving en woningmarkt. Dus 'ja' tegen slimme oplossingen zoals het benutten van leegstaande kantoren maar altijd met duidelijke regels, goede handhaving en oog voor onze inwoners. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, mooi binnen uw tijd. Dan ga ik naar uw buurman, mijnheer Van der Peet van het CDA.

De heer VAN DER PEET: Dank u wel voorzitter. Het CDA is blij dat we eindelijk stappen maken richting beleid voor het huisvesten van arbeidsmigranten, beleidsregels die nodig zijn om te borgen dat arbeidsmigranten die tijdelijk in Haarlemmermeer verblijven, een fatsoenlijke en veilige plek hebben om te wonen. Wij vinden de voorgenomen bepalingen logisch, zoals vaker genoemd de zes maanden en de vorm dat het alleen in bepaalde gebieden mag en naast agrarisch gebied en de glastuinbouwgebieden wordt het ook mogelijk om hiervoor leegstaande kantoren in te zetten, wat ons betreft een win-winsituatie die we eigenlijk alleen maar kunnen toejuichen. Wij willen voorkomen dat arbeidsmigranten overlast veroorzaken in woonwijken door te veel mensen in één huis met meer auto's dan de wijken aankunnen. Door de zogenoemde SNF-normering voor te schrijven borgen we de kwaliteit, mits hier ook actief toezicht op wordt gehouden en over het laatste heeft het CDA wel wat zorgen want we hebben hiervoor simpelweg niet de mensen en ook niet de middelen. Bovendien vinden wij dat werkgevers die hier een belang hebben ook een verantwoordelijkheid hebben en een bijdrage zouden moeten leveren. Zonder arbeidsmigranten komt hun bedrijfsvoering immers in gevaar. Daarom pleit het CDA in haar verkiezingsprogramma voor de invoering van een verblijfsbelasting voor nachtverblijf, voor huisvesting van de arbeidsmigranten. Wij vinden het niet meer dan rechtvaardig dat mensen die een aantal maanden in Haarlemmermeer verblijven gaan bijdragen, net als de mensen die hier slechts voor een paar dagen zijn. Natuurlijk zijn arbeidsmigranten geen toeristen, maar het CDA ziet graag dat het college dit verder gaat uitwerken en met een redelijk voorstel komt voor werknemers en werkgevers. Deze mensen gaan immers ook van onze voorzieningen gebruikmaken. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: U heeft geen spreektijd de heer De Ruiter, dus die kan ik niet toestaan. We gaan nu naar mevrouw Denie van de PvdA.

Mevrouw DENIE: Ja, dank u wel voorzitter. Er is al heel veel gezegd over het belang van de arbeidsmigranten, dus dat laat ik voor nu eventjes links liggen. Er vielen ons wel een paar dingen op en ten eerste een vraag. Het begrip structurele leegstand is gedefinieerd, dat was eerst één jaar in plaats van drie jaar en dat is nu aangepast, dus wij zijn wel benieuwd waarom dat zo is aangepast. Vervolgens was eigenlijk voor ons nog opvallender dat... Het ziet er allemaal goed uit, de beleidsregel ligt er al en het is geen concept meer want het college heeft de nota al vastgesteld, maar het gaat toch over 2,5 m² per persoon voor ontspanningsruimte. Dat klinkt op zich best mooi, maar dat is wel heel weinig want het idee is een tweepersoonsbed van 1,60 breed is 3,2 m² en als jij met tien collega's in dat huis zit dan heb je 25 m² aan ontspanningsruimte. Is het college het met ons eens dat dit mogelijk toch te krap is, zeker als daarbij ook de mogelijkheid is gesteld dat die ontspanningsruimte zowel binnen als buiten kan zijn? Dat betekent dat je ook gewoon een groot balkon aan het pand kunt hebben en dan zit je snor. Dan een laatste vraag over dit onderwerp, of een stuk gras bijvoorbeeld op bestaande grond van degene die het pand heeft of een parkeervak waar je stoeltjes op kunt zetten zal voldoen aan de '2,5 m² ontspanningsruimte-ideeën'. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Denie. Dan is nu het woord aan uw buurman, de heer Staal van GroenLinks.

De heer STAAL: Dank u wel voorzitter en wat een verhit debat zo in de laatste raad, ik heb mijn inleiding al vier keer voorbij horen komen maar goed. In Haarlemmermeer zijn arbeidsmigranten onmisbaar en dan...Ja en ik heb alle sectoren opgenoemd en opgeschreven want het houdt onze economie en samenleving draaiende, veel sectoren kunnen simpelweg niet functioneren zonder. Dan het stukje waar ik nog de nadruk op wil leggen want bij die economie hoort natuurlijk ook een verantwoordelijkheid en dat is een verantwoordelijkheid voor fatsoenlijke, veilige en menswaardige huisvesting. Wonen is geen luxe, maar een recht. De realiteit is dat er dit moment een groot tekort aan passende woonruimte voor arbeidsmigranten is en dat leidt tot verdringing op de woningmarkt, overbewoning en soms illegale huisvesting. Dat is voor niemand goed, niet voor de arbeidsmigranten maar ook niet voor de omwonenden. Volgens mij is dit ook nog geen nieuwe informatie en heb ik dit ook al voorbij horen komen, maar goed. Ik heb nog wel wat vragen. We zijn blij met de SNF-normen, maar we zien ook dat toezicht cruciaal is om malafide verhuurpraktijken te voorkomen, ophokking te voorkomen en te zorgen dat die mensen ook menselijke woonruimte hebben. We zien ook dat daar iets voor nodig is, maar nog wel de vraag hoe het college dat in de praktijk ziet want, de heer Salhi van HAP zei het ook al, we weten ook vaak dat de mensen hier wel langer dan zes maanden werken. Wat gebeurt er als zij hun inkomen en hun huis verliezen, hoe we voorkomen dat zij in het illegale circuit komen of op straat terechtkomen? Betekent dat in de praktijk dat ze dan naar een andere werkgever en een ander huis moeten en dan weer terug? Wij hebben echt vragen over hoe dit in de praktijk is te handhaven en hoe dit gaat uitwerken. Daarbij willen we ook wijzen op de aanbeveling vanuit het Rapport Roemer waarin juist werd benadrukt dat de positie van arbeidsmigranten minder afhankelijk van de werkgever moet zijn. Daarbij hebben we ook vragen aan het college. Hoe gaat het als een dienstverband bijvoorbeeld door ziekte of een ongeval op de werkvloer eerder eindigt dan na zes maanden, is het dan én werk kwijt en huis kwijt? Daar maken wij ons zorgen over en we vragen ook aan het college hoe het gaat voorkomen dat deze mensen dan op straat belanden en hoe ook de verhuurders, wat tevens de werkgevers zijn, hun verantwoordelijkheid daarin kunnen nemen. In andere gemeenten zien we dat die actief beleid voeren om werklozen of dakloze EU-arbeidskrachten die eigenlijk al in de situatie zijn dat ze hun huis en baan hebben verloren naar nieuw werk en huisvesting te begeleiden. Dat is ook een vraag aan het college, hoe het die rol wil oppakken. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel en bedankt ook voor de reflectie alvast in deze sessie. Dan ga ik het woord geven aan de heer Hagemeijer van GEZOND Haarlemmermeer.

De heer HAGEMEIJER: Ja, dank u wel voorzitter. Er is al een heleboel gezegd, dus ik zal ook de inleiding wat aanpassen. Wij staan positief tegenover deze nota, zoals alle inwoners hebben ook arbeidsmigranten recht op goede en veilige huisvesting en het is daarom goed dat de gemeente hiervoor toepasselijk beleid opstelt. Wij willen het college nog wel twee punten meegeven. Ten eerste de locaties. In de nota worden voor kantoren specifiek Beukenhorst-Oost en Park Schiphol-Rijk genoemd maar in de beleidsregel zelf wordt alleen verwezen naar kantoren zoals opgenomen in bestemmingsplannen. Omdat juist de beleidsregel het toetsingskader voor vergunningverlening vormt, vragen wij ons af of het niet duidelijker is om deze twee gebieden ook zo specifiek in de regel op te nemen, duidelijkheid is gewoon makkelijker. Ten tweede de uitvoering en handhaving. In de nota staat, daar is al eerder aan gerefereerd, dat extra handhaving waarschijnlijk nodig is vanaf 2027 en dat, wanneer daarvoor geen budget beschikbaar komt, vergunningen wel kunnen worden verleend maar niet kan worden gehandhaafd. Handhaving is juist nodig om toezicht op de vergunning en de naleving van de vergunning te houden. Tegelijkertijd geeft het college ook aan dat in de meerjarenbegroting zonder besparingen elders geen ruimte is voor nieuwe lasten. Tja, dan lijkt dus de budgetgoedkeuring een verplichte keuze. Wij willen in ieder geval voorkomen dat, mocht er een beleidskeuze uit voortkomen, de keuze die moet worden gemaakt tussen besparingen en deze uitgaven in ieder geval niet ten koste van de inwoners gaan, het kan niet zo zijn dat de wens van de commerciële markt ten koste gaat of van bezuinigingen op beleidsterreinen voor onze inwoners. Voorzitter, zoals gezegd zijn wij positief over de nota en hopelijk kunnen de antwoorden op deze twee vragen ons goed laten afsluiten. Dank u wel.

De VOORZITTER: Hartelijk dank en bedankt allen voor uw inbreng. Dan is er wel een flinke lijst met vragen, dus ik ga snel naar het college om de vragen te beantwoorden.

Wethouder VAN STRATEN: Ja, dank u wel voorzitter. Toch ook mooi dat ik tijdens de laatste raadsvergadering die ik in deze termijn heb heel veel eensgezindheid in deze raad heb gehoord en die ging met name over het belang van arbeidsmigranten en het belang van een goede leefbare huisvesting voor deze mensen en ook het belang van de verantwoordelijkheid die bij de werkgever ligt. Er werden diverse vragen over de handhaving gesteld en ik denk dat het goed is om nog even duidelijk te schetsen dat we met dit beleid ruimtelijk iets mogelijk maken. Forza! zei het al, het is een voorzichtige ja-mitshouding en het is inderdaad ook voorzichtig met strikte regels omdat we ook om ons heen zien... Ik heb naar aanleiding van ons voornemen met dit beleid ook gesprekken gehad in de omgeving bij gemeenten die slechtere ervaring hebben. Dus het is inderdaad kijken hoe wij dit op een verstandige en verantwoordelijke manier mogelijk kunnen maken met ruimtelijke kaders. Dat betekent dat we dat hebben beperkt tot de agrarische sector, dicht bij de werkgever, en we hebben dat beperkt tot kantoorgebieden waar sprake is van leegstand. Dat betekent dat we dit nu mogelijk hebben gemaakt. Wij verwachten daar initiatieven van werkgevers op, die gaan plannen indienen. U heeft ook gezien dat die goede beheersplannen voor de huisvesting moeten aanleveren, ook voor de omgeving, dat heeft de zienswijze ook opgeleverd, en vervolgens beoordelen wij of iets mogelijk is. Pas daarna, als wij een beetje zicht hebben op hoeveel initiatieven er komen, kunnen wij een betere inschatting maken van wat dat eventueel met betrekking tot handhaving gaat vragen. We vinden allemaal hier die verantwoordelijkheid van die werkgever heel belangrijk, dus we gaan ook vragen of die werkgever zelf een soort register en dergelijke bijhoudt. Waarom hebben wij dat tot een halfjaar gemaximeerd? Dat is omdat je anders permanente bewoning gaat krijgen en dat kan in die gebieden niet en we willen ook, dat heb ik hier ook heel vaak gehoord, geen verdringing op de reguliere woningmarkt. Dus het zal met name een oplossing bieden voor arbeidsmigranten die hier tijdelijk werken. Hoe gaan we dan in de gaten houden dat ze ook tijdelijk werken? Daar leggen we ook een deel van de verantwoordelijkheid bij de werkgever neer en daar moeten we afspraken over maken, om dat goed in de gaten te houden.

De VOORZITTER: U had het gezien, u krijgt een vraag van de heer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Ja, dank u wel voorzitter. Ik hoorde de portefeuillehouder zeggen dat de verantwoordelijkheid ook bij de werkgevers ligt en dat kunnen wij volledig onderschrijven, maar dan is mijn vraag hoe de portefeuillehouder gaat handelen op het moment dat een werkgever verzaakt zijn of haar verantwoordelijkheid te nemen.

De VOORZITTER: Dan gaan we terug naar het college.

Wethouder VAN STRATEN: Ja, dank u wel voorzitter. Als dat vooraf duidelijk is, geven we geen vergunning. Op het moment dat niet wordt gehandeld op basis van de regels die in de vergunning zijn gesteld, kun je bij wijze van spreken óf de vergunning intrekken of je gaat een dwangsom opleggen tot wel aan die regels wordt voldaan, eigenlijk zoals we dat bij alle andere vergunningen ook doen.

De VOORZITTER: Dat roept nog een vraag bij de heer Van der Peet op.

De heer VAN DER PEET: Niet zozeer hierover maar over wat de wethouder daarvoor omschreef, het is meer een bevestigende vraag of ik dit goed zie. Als ik het goed beluister, is het zo dat het beleid er ook de ruimte voor biedt dat bedrijven die bijvoorbeeld zelf niet direct de werkgever zijn, initiatieven gaan ontplooiën, er zijn ook allerlei bedrijven die actief zijn in het wegzetten van mensen, arbeidsmigranten, overal bij allerlei bedrijven. Daar is toch ook ruimte voor in het beleid? Het maakt eigenlijk niet uit wie het initiatief neemt.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten.

Wethouder VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Dat zie ik eigenlijk alleen mogelijk op de kantorenlocaties, maar niet binnen het agrarisch gebied want daar zal de agrariër zelf de werknemers van huisvesting willen voorzien.

De VOORZITTER: Dan is er nog een aanvullende vraag van mevrouw Denie.

Mevrouw DENIE: Ja, dank u wel voorzitter. Het college antwoordde net dat je net als bij een reguliere procedure de vergunning kunt intrekken als ze zich niet aan de regels houden, maar hoe ziet het college dat dan voor zich? Op het moment dat de vergunning wordt ingetrokken, staan deze arbeidsmigranten per direct op straat en hoe gaat het college dan handelen?

De VOORZITTER: Ik snap de vraag. Er zijn hier al meerdere vragen in verschillende vormen over gesteld, dus misschien is het handig dat het college deze vraag beantwoordt en dan even doorgaat met de beantwoording. Dan doen we daarna nog een rondje vragen ophalen. Mevrouw Van Straten.

Wethouder VAN STRATEN: Ja, dank u wel voorzitter. Ik heb ook al meerdere vragen gehoord en ik zit hier namens het college hoor, maar dit zijn handhavingsvragen en die liggen in principe bij mijn collega. Zo heb ik ook vragen van GroenLinks gehoord over mensen weer naar werk begeleiden en dergelijke en die liggen in principe ook bij mijn collega. Ik kan die vraag wel beantwoorden, hoe loopt het dan als een dienstverband eerder afloopt dan de huisvesting? Dat zijn zaken waar wij als gemeente niet over gaan. Ik denk dat u inmiddels wel het arrest hebt meegekregen waarin is bepaald dat huisvesting en arbeidscontract niet meer onlosmakelijk aan elkaar verbonden mogen zijn, maar daar gaat dit beleid niet over, dit gaat echt over wat voor regels wij stellen voor ruimtelijk onderkomen, tijdelijk onderkomen, voor arbeidsmigranten, dus die hier tijdelijk zijn en waarvan wij verwachten dat ze ofwel tijdelijk teruggaan, het werd al eerder gezegd, het zullen allemaal arbeidsmigranten uit de EU zijn die ergens anders een hoofdverblijf hebben, die ook weer teruggaan en dan misschien na twee of drie maanden wel weer terugkomen, maar die hier in ieder geval niet langer dan zes maanden kunnen blijven.

De VOORZITTER: Ik heb net gezegd dat we even de beantwoording van het college afwachten en dat ik daarna het rondje vragen doe. Mijnheer Salhi, ik heb u in ieder geval gezien. Gaat u verder namens het college mevrouw Van Straten.

Wethouder VAN STRATEN: Ja, dank u wel. Ik zal nog eventjes kijken welke vragen ik nog meer heb gekregen. Het CDA vroeg: wil het college een plan uitwerken voor het invoeren van een verblijfsbelasting? Dat vind ik met name een politieke vraag, dus ik wil eerst even weten hoe de rest van de raad daarover denkt. Even kijken, er werd door de PvdA gevraagd: we hebben omschreven wat structurele leegstand is, waarom is dat van één jaar naar drie jaar gegaan? Omdat drie jaar net als bij financiën meer structureel is dan één jaar. Er werd ook door de PvdA gevraagd: wat vindt u van die minimale vierkantemetereisen aan ontspanningsruimte? Die sluiten aan op de genoemde SNF-normen en die hanteren wij, dat sluit aan bij dat uitgangspunt. Even kijken, heb ik dan alle vragen min of meer gehad? Volgens mij wel en anders hoor ik het ongetwijfeld.

De VOORZITTER: Ik heb nog één vraag genoteerd, over het vastleggen van het aantal mensen per locatie.

Wethouder VAN STRATEN: Ja, dank u wel voorzitter. Dat blijkt juridisch niet mogelijk te zijn. Ik heb het hier ook vanavond vaker gehoord, wat vervelend dat het zo lang heeft geduurd. Dat ben ik helemaal met u eens, maar het heeft ook juridisch nogal wat haken en ogen gehad. We hebben te maken gehad met wat ambtelijke capaciteitsuitdagingen noem ik het maar, maar ook met wat juridische uitdagingen waardoor het extra lang heeft geduurd. We willen het wel heel zorgvuldig doen en ik denk ook dat u aan de beantwoording van de zienswijzen kunt zien hoe zorgvuldig dit is gedaan.

De VOORZITTER: Ik had ook nog een vraag van de heer Hagemeijer over of we de locaties in de beleidsregel konden zetten. Dat was de laatste volgens mij.

Wethouder VAN STRATEN: Voorzitter, dat is een hele technische vraag en daar ga ik op terugkomen. Dat lijkt mij zo op het eerste gezicht geen probleem.

De VOORZITTER Eventueel misschien gewoon per amendement dan, een eerste suggestie. Ik had al een paar handjes gezien voor de vragen. Ik ga beginnen bij de heer Salhi met een aanvullende vraag.

Mevrouw DENIE: Voorzitter, een punt van orde. Ik had nog één vraag die nog niet is beantwoord.

De VOORZITTER: Ja, ik ga ze allemaal nog een keer ophalen.

Mevrouw DENIE: Oh sorry, ik dacht dat u doorging.

De VOORZITTER: Nee, ik ga niet door. We gaan even het rondje vragen ophalen, de vragen die nog verduidelijking nodig hebben of die nog niet zijn beantwoord. Mijnheer Salhi.

De heer SALHI: Ik wilde eigenlijk net al een beetje reageren op het feit dat nu wordt verwezen naar andere collegeleden die de andere vragen konden beantwoorden, maar dat is op dit moment juist heel cruciaal want als die mensen inderdaad op straat komen... Dat hoorden we op 4 maart jl. en we weten allemaal dat ze hier al met tentjes rondom Haarlemmermeer op straat leven. Dit is wat we niet willen en ik had hier echt wel antwoord op willen hebben: wat gaan we doen als dat voorkomt?

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, u wilt nu al reageren zie ik.

Wethouder VAN STRATEN: Ja, dank u wel voorzitter. Zoals ik heb uitgelegd, maken we het met deze regels ruimtelijk mogelijk. Zodra er initiatieven zijn, kunnen wij beter inzicht geven in wat nodig is om te handhaven en dan komen we daar bij u op terug.

De VOORZITTER: Ik ga even het hele rondje ophalen en dan kunnen we straks de laatste vragen in één keer beantwoorden. Dan had ik de heer Staal, GroenLinks.

De heer STAAL: Ja, dank u wel voorzitter. Bij het lezen van het stuk was mij duidelijk dat het om ruimtelijke kaders gaat, maar ik maak me zorgen om de sociale kaders. Een vraag aan het college is: u gaat bij de vergunningverlening op de ruimtelijke kaders toetsen, zit de portefeuillehouder Werk en Inkomen ook bij dat gesprek om die sociale kaders, die we niet hebben? Misschien moeten we die maken, dat kunnen we misschien in de tweede termijn ook met de collega's bespreken. Is die portefeuillehouder ook aanwezig bij die gesprekken, om dat in het oog te houden?

De VOORZITTER: Ik wil ze eigenlijk allemaal ophalen, maar ik laat u even reageren want volgens mij is het een ja-nee vraag.

Wethouder VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. In principe niet. Er worden ruimtelijke kaders getoetst en daar zit de portefeuillehouder Werk en Inkomen, die u denk ik nodig heeft, niet bij. Als u daar zelf behoefte aan heeft en daar regels voor wilt opstellen dan kunt u dat inderdaad in de tweede termijn bespreken.

De VOORZITTER: Die is genoteerd. Mevrouw Denie.

Mevrouw DENIE: Ja, dank u wel voorzitter. Ik had net nog de vraag... Ik begrijp dat die 2,5 m² per persoon conform de norm is, maar ik had wel ook de vraag: aangezien dat binnen of buiten mag, betekent dit dat als degene waarvan het pand is, weet ik veel, drie parkeervakken voor de deur heeft en daar stoeltjes op zet, dit zal volstaan als onderdeel van de ontspanningsruimte?

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik even naar de heer Hagemeijer. Had u nog een aanvullende vraag? Nee. Dan de heer De Ruiter.

De heer DE RUITER: Ja voorzitter. Ik sloeg er al op aan toen mijnheer Van der Peet het voorstelde, maar helaas had ik geen spreektijd meer en misschien kan de wethouder het verduidelijken. Het concept van een verblijfsbelasting, is dat überhaupt juridisch haalbaar? Bij mijn weten mogen we als gemeente hooguit toeristenbelasting heffen, maar hebben we geen andere rechten en is dat aan de rijksoverheid. Wat kan de wethouder daarover zeggen?

De VOORZITTER: Ik zie toch dat het een soort vraag-antwoordmogelijkheid wordt, maar ik laat hem nog even, we gaan even verder ophalen. Ik heb hem opgeschreven. Mevrouw Antolini.

Mevrouw ANTOLINI: Ja, dank u voorzitter. Mijn vraag ging specifiek over de handhaving. Het hele stuk gaat er ook over dat dit juist de woningdruk zou moeten verminderen, maar ik heb daar niet echt een reactie op gehoord behalve dat werkgevers dan wellicht een register bijhouden, is dat het enige antwoord dat wij kunnen verwachten wat betreft de handhaving? Ten tweede, als die registers worden bijgehouden, heb je ook mensen nodig om dat te controleren, hebben we daar dan überhaupt wel de mensen voor?

De VOORZITTER: Ik ga toch even toestaan dat antwoord wordt gegeven want het wordt nu heel ingewikkeld met hele lange vragen. Mevrouw Van Straten.

Wethouder VAN STRATEN: Ja, dank u wel voorzitter. De verantwoordelijkheid om zo'n register bij te houden en om dat goed in de gaten te houden, leggen we gewoon bij de werkgever neer. Op het moment dat wij zien dat dit niet goed gaat, kom je in een handhavingstraject terecht, zo is het bedoeld. We hebben dit beleid zo opgesteld dat zoveel mogelijk vooraf duidelijk is dat de leefbaarheid voor zowel de arbeidsmigrant als de omwonenden wordt geborgd en dat de werkgever die deze logiesmogelijkheid gaat creëren daar verantwoordelijk voor is, om daar op die manier als gemeente zo min mogelijk werk aan te hebben en zodat de handhaving eigenlijk zo min mogelijk nodig moet zijn. Dat is de hele insteek. Ik hoorde van BVNL nog de vraag over die verblijfsbelasting. Heel eerlijk, daar weet ik heel weinig van. Wat ik al zei, ik denk dat u dat straks met elkaar in de tweede termijn moet bespreken en dan hoor ik wel van u als raad of ik daarmee aan de slag moet of niet. Verder hoorde ik 'als je 2,5 m², als je een parkeervak hebt', of dat dan als recreatieruimte wordt gezien. Mijn eerste reactie zou zijn: nee.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan had mevrouw Hup nog een aanvullende vraag.

Mevrouw HUP: Ja en ik had zelf eigenlijk ook nog een vraag ingebracht. Eerst even een reactie op wat de heer Staal heeft ingebracht, ik vond dat een hele goede en terechte vraag. De andere wethouder zit er nu niet bij, maar ik ben wel benieuwd wat deze wethouder van dat idee vindt want we kunnen het zelf als raad gaan regelen en we gaan het straks in de tweede termijn misschien bespreken, maar gezien het sociale belang lijkt het me ook prima af te stemmen binnen het college, bent u dat met me eens? Mag ik nog even mijn vragen die ik nog niet beantwoord heb gekregen herhalen?

De VOORZITTER: Dat mag u zeker. Ik wil u er ook op wijzen dat dit een nota is, dus er kunnen altijd nog schriftelijke vragen hierover worden gesteld. Als u ook de specifieke vragen over de handhaving nog beantwoord wilt hebben, neem die vooral mee. Ik ga nu terug naar mevrouw Van Straten namens college.

Wethouder VAN STRATEN: Ja, dank u wel voorzitter. Een aantal van u heeft er kennelijk behoefte aan om naast het ruimtelijk mogelijk maken ook te kijken naar de sociaaleconomische component van de arbeidsmigratie in onze gemeente en dat kan ik me heel goed voorstellen. Nogmaals, als u daar beleid op wilt maken dan denk ik dat u met name in gesprek moet gaan met mijn collega. Wij zullen daar zeker ook collegiaal over spreken. Ik wil u er wel op wijzen dat, net als dit beleid, ieder beleid capaciteit en geld kost.

De VOORZITTER: Dat is duidelijk. Mevrouw Hup had nog een tweede vraag.

Mevrouw HUP: Ja, dank u wel. We hebben in het betoog al aangegeven dat wij ons heel erg zorgen maken over die zeven risico's, de kanttekeningen en risico's in het raadsvoorstel, en mijn vraag was eigenlijk of de portefeuillehouder kan vertellen hoe die risico's in de praktijk zoveel mogelijk zullen worden beheerst want het waren nogal wat punten.

De VOORZITTER: Ik vraag me ook af of dat niet een redelijk technische vraag is, dus ik ga even... want ik denk niet dat die zo kan worden beantwoord.

Wethouder VAN STRATEN: Voorzitter, dat lijkt me ook vrij lastig en ook heel lang duren en dat gaat ook van uw eigen debattijd af. U kunt daar ook altijd schriftelijk naar vragen als u daar nog behoefte aan heeft.

De VOORZITTER: Ja, dat heb ik net ook meegegeven. Er zitten toch wel wat zeer technische vragen in. Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, dank u wel. Ik denk dat mijn vraag helemaal niet technisch van aard is, dat zit meer in de geest van deze nota. Ik begon er net in mijn inleiding mee, maar ik kon de vraag helaas niet afmaken. Bij ons was eigenlijk de vraag of wij ook maatschappelijke opdrachten meewegen, bijvoorbeeld de netcongestie waarvoor we die mensen ook nodig hebben. We hebben ook al van meerdere werkgevers gehoord dat ze heel blij met het beleid zijn, maar dat ze ook zeggen 'het had wel wat meer mogen zijn' en dan is mijn vraag inderdaad waarom het zo beperkt is, is dat de capaciteit van de handhaving? Wij hebben geprobeerd te bedenken welk maatschappelijk belang met de restricties die erin zitten is gediend en hoe de maatschappij als geheel er beter van wordt door het te beperken tot die kantoorgebieden en alleen de agrarische sector, daar zou ik het in de tweede termijn ook graag met de collega's over hebben. Als de wethouder kan aangeven waarom de maatschappij er beter van wordt door het zo te doen en door niet gewoon iets meer mee te buigen met wat de werkgevers van ons vragen. Dat is eigenlijk mijn vraag, waarom hebben we het beperkt gehouden tot zoals het nu is?

De VOORZITTER: Ik vind het heel knap dat u zo toch nog even uw extra spreektijd pakt. Ik ga naar het college toe voor de beantwoording.

Wethouder VAN STRATEN: Ja, dank u wel voorzitter. Dat hebben wij gedaan omdat we ook in de omgeving zien dat het ongebreideld mogelijk maken of niet reguleren tot heel onwenselijke situaties leidt voor zowel de arbeidsmigranten zelf als voor de leefbaarheid in wijken in bepaalde gebieden. Zoals ik aangaf, gaan we het op deze manier voorzichtig mogelijk maken. We gaan dus ook over twee jaar weer evalueren en als we op basis hiervan constateren dat het heel goed gaat, ik weet ook dat er ondernemers uit andere sectoren zijn die zeggen 'wij willen dit ook graag mogelijk maken', dan moeten we daar volgens mij met elkaar voor openstaan en dat gesprek weer hebben. Ik denk dat het heel verstandig is om klein te beginnen, daarvan goed te leren en vervolgens te kijken of we dit kunnen verruimen.

De VOORZITTER: Dan heeft mevrouw Hup nog een kleine aanvullende vraag.

Mevrouw HUP: Ja, ik heb nog heel even over het antwoord nagedacht. Ik vind het niet zozeer heel technisch van aard, maar meer praktisch en mijn vraag aan de wethouder is toch: zou u mij misschien nu een toezegging kunnen doen dat u er toch nog schriftelijk op terugkomt, echt puur gericht op de praktische invulling van de beheersing van de zeven risico's die in het raadsvoorstel staan? Er komen ook verkiezingen aan en er komt misschien een nieuw college maar ik hoop dan toch nog van u antwoord te kunnen krijgen. Zou dat kunnen? Als ik ze nu indien dan verwacht ik dat de looptijd langer is en dat ik het dan hopelijk in de nieuwe raad misschien hopelijk nog krijg. Hoe gaan we dat dan doen? Dat is eigenlijk even mijn vraag.

De VOORZITTER: Ik ga het voor u aan het college vragen.

Wethouder VAN STRATEN: Ja, dank u wel voorzitter. Ik probeer het er even snel allemaal bij te pakken om te kijken of wij al iets over de beheersbaarheid hebben gezegd. Ja, 4 en 5 zie ik. Ik stel voor dat u zelf de vraag indient. Ik wil u er via de voorzitter wel op wijzen dat wij een beantwoordingstermijn hebben die langer is dan tot de verkiezingen, dus ik weet niet waar u dit nog voor wilt gebruiken?

Mevrouw HUP: Nou nee, ik... O sorry.

De VOORZITTER: Ik ga u allen er wel even op wijzen dat je te allen tijde schriftelijke vragen kunt stellen want we hebben deze nota natuurlijk al even. Dus deze vragen kunnen gewoon vooraf worden ingediend. Ik snap dat u antwoord wil, maar het antwoord is dat het toch even op schrift moet worden gesteld en daarmee ga ik het wel afsluiten. Verder geen vragen, dan gaan we door naar de tweede termijn. Ik heb drie onderwerpen gehoord. Ik ga beginnen bij de heer Van der Peet denk ik, over de verblijfsbelasting.

De heer VAN DER PEET: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, het is iets wat ik eigenlijk op tafel wil leggen en de wethouder heeft natuurlijk ook gezegd dat het een politieke keuze is. Het is ook echt om even op te halen welke richting de partijen ermee op willen. Als je kijkt naar toeristen die gewoon per nacht moeten betalen dan denken wij dat het gewoon redelijk is dat wij dat ook vragen aan de hoteleigenaren die vluchtelingen opvangen. Dan vinden we het eigenlijk niet meer dan logisch dat dit ook hier in een bepaalde vorm gaat gelden zodat wordt bijgedragen aan de kosten die wij ook moeten maken om bijvoorbeeld te handhaven, maar ook om onze voorzieningen op peil te houden want uiteindelijk gaat dat ook de praktijk zijn. Dus ik leg dat hier neer, kijken hoe de anderen erop reageren.

De VOORZITTER: Mevrouw Denie.

Mevrouw DENIE: Ja, dank u wel voorzitter. Ik moet zeggen dat het als een goed idee klinkt, maar het wekt wel de volgende vraag bij mij op. Arbeidsmigranten vormen vaak een kwetsbare groep mensen en hoe sluiten we dan uit dat het niet zo gaat zijn dat dan een werkgever gaat zeggen 'oké, dit is wat ik per nacht voor jou moet betalen en dit houd ik van jouw salaris in. Dat is gewoon onderdeel van de overeenkomst die wij hier hebben' want dan pak je daar in die zin toch de kwetsbare groep mee. Hoe ziet u dat voor zich?

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Dat is een terecht punt. Daarom denk ik dat het begint bij het uitzoeken hoe je zoiets op een goede manier samen met werkgevers en werknemers inricht want dat risico dat u schetst is natuurlijk helemaal niet wat wij beogen. Ik denk wel dat we in ieder geval moeten gaan kijken hoe dit op een goede manier, op een redelijke manier, voor iedereen... Het kan ook met lagere.... Ik denk dat het onredelijk is om dezelfde tarieven te vragen als aan een toerist die hier komt als je hier zes maanden zit, dan loopt het bedrag aardig op. Het is meer de intentie om te gaan kijken of dit mogelijk is en of we dit op een redelijke manier kunnen inrichten.

De VOORZITTER: Mijnheer Achterbergh.

De heer ACHTERBERGH: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, als VVD zijn we geen voorstander van nog meer belastingen en zeker niet, wat de PvdA inderdaad al zegt, voor kwetsbare groepen. De wethouder wordt agressief merk ik.

De VOORZITTER: Wel graag via de voorzitter.

De heer ACHTERBERGH: Het was in de derde persoon voorzitter. Dus dat mag, geen € 5,00. Dit beleid is al lastig te handhaven en wat ook moet worden beseft is dat de Gemeentewet ons de bevoegdheid geeft om verblijfsbelasting of toeristenbelasting te heffen, maar dat moet wel een verblijf tegen een vergoeding zijn, dus dan moet je al kunnen bepalen of een werkgever daadwerkelijk een vergoeding vraagt en dan moet diegene niet in de BRP zijn ingeschreven. Als ze dat namelijk wel zijn dan zijn ze vrijgesteld van de verblijfsbelasting. Ik voel al wel een paar controlepunten die best wel veel tijd en

energie gaan kosten, dat kost heel veel handhaving capaciteit en ik vraag me af of dat haalbaar is, dus wij zijn er geen voorstander van.

De VOORZITTER: Mevrouw Knikker.

Mevrouw KNIKKER: Dank u wel voorzitter. Ik kan me wel aansluiten bij de collega's van de VVD en PvdA, ook wij zien hier een kwetsbare groep arbeidsmigranten. Op dit moment mogen werkgevers vaak ook nog een stukje van het salaris inhouden om huisvesting te regelen. Dat wordt gelukkig al afgebouwd en losgekoppeld. Destijds hebben wij als fractie ook tegen gestemd om bij de hoteleigenaren toeristenbelasting voor de huisvesting van asielzoekers/statushouders te vragen omdat dit ook een kwetsbare groep is. We zien dus eigenlijk iets wat we gaan afwentelen op een groep arbeidsmigranten want de werkgever moet linksom of rechtsom dat geld ergens vandaan halen. Net als wat de VVD al zei, we denken niet dat dit haalbaar en uitvoerbaar is. Dus wat ons betreft moeten we hier niet onze vingers aan branden.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja, mevrouw Knikker haalde me net de woorden uit de mond. Bedrijven betalen namelijk helemaal geen belasting, bedrijven hebben onkosten en belastingen die wij op een bedrijf heffen dat zijn voor een bedrijf gewoon onkosten. Uiteindelijk worden de onkosten van een bedrijf altijd, zonder uitzondering, betaald door de consument die het product afneemt. Dus is dit de tomatenkas dan worden de tomaten duurder. Het is de consument die betaalt en om die reden zijn wij helemaal niet voor die extra belasting want dat betekent alleen maar dat onze inwoners meer gaan betalen voor de diensten die ze afnemen en de producten die ze kopen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Hup.

Mevrouw HUP: Ja, we zitten ook nog een beetje in dubio. Ik was even benieuwd of de heer Van der Peet ook naar andere gemeenten heeft gekeken. Ik weet dat bijvoorbeeld de gemeente Helmond verblijfsbelasting heft voor arbeidsmigranten die niet in die BRP staan ingeschreven. Gaat dat dan goed? Ik ben benieuwd of u daar wat dieper in bent gegaan of u heeft gegluurd bij de burens. Ik denk dat ik me ook ga aansluiten bij wat voorgaande partijen hebben gezegd, we hebben ook echt nog onze zorgen over hoe dat dan goed wordt ingeregeld. Ze hebben vaak hele hoge kosten, ze werken vaak ook voor hun gezin en voor mensen in hun thuisland en dan? Dan komen ze hier echt enorm in de knel. Dus ik vind dat toch een spannende.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan de heer Beusenbergh.

De heer BEUSENBERGH: Ja, dank u wel voorzitter. Los van of ik nu ga zeggen dat ik vind dat wij die belasting moeten heffen ja of nee, vind ik het het zeker wel waard om te onderzoeken of dat mogelijk is en wat daar de gevolgen van zijn. Op het moment dat we dat niet weten, vind ik ook dat we de beslissing niet correct kunnen nemen. Wat mijnheer Van der Peet ook zei, ook al is het een kwetsbare doelgroep, ze komen hier uiteindelijk werken, ze maken gebruik van onze voorzieningen en daar mag in principe in onze ogen ook echt wel wat tegenover staan. Op het moment dat we dat zouden onderzoeken en we duidelijkheid hebben dan zullen wij daadwerkelijk een keuze maken, ja of nee, maar ik denk wel dat het moet worden uitgezocht.

De VOORZITTER: Ik hoor nog wat schriftelijke vragen erbij komen volgens mij. Mijnheer Staal.

De heer STAAL: Ja, dank u wel voorzitter. Voor mij ligt het ook genuanceerd, eigenlijk in lijn met wat SRH zegt, volgens mij moeten wij niet nu aan de voorkant invullen dat het sowieso bij de arbeidsmigrant komt te liggen. Mijn inzet zou zijn bij de werkgever, ook omdat wij er natuurlijk handhavingscapaciteit op moeten inzetten, het gaat ons kosten en dat moet ergens vandaan komen. Dan kun je zeggen 'we bezuinigen ergens anders op', maar het lijkt me echt wel de moeite waard om te onderzoeken hoe je dit op een goede manier zou kunnen doen zonder dat we het hier nu al te veel invullen. Ons standpunt zou wel zijn: als het bij de arbeidsmigrant zelf komt te liggen, ja, dat is een kwetsbare groep en dat lijkt me niet handig.

De VOORZITTER: U krijgt een interruptie van de heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, ik zou graag aan mijnheer Staal vragen of hij het met me eens is dat we ook meer handhavingscapaciteit moeten hebben als wij doorgroeien naar 200.000 inwoners en of we dat dan ook ergens op moeten gaan verhalen of dat dit gewoon bij de groei van de gemeente hoort.

De VOORZITTER: Mijnheer Staal.

De heer STAAL: Ja voorzitter, de groei van de gemeente. Ja, de kosten moeten we uiteindelijk met elkaar gaan dragen, dat is wat je met een gemeente doet en daarvoor hebben we een gemeentebegroting met inkomsten en uitgaven. Ik vind het echt een van de mooiste instrumenten die wij hebben, het budgetrecht. Dus als wij als gemeenteraad gaan kijken waar we de kosten neerleggen en waar we de baten neerleggen dan doe je dat in een goede verhouding. Als een bedrijf onkosten heeft, dat hoort bij een bedrijf, dat heb ik net van mijnheer Vermeulen geleerd, dan horen daar ook inkomsten bij, namelijk dingen die ze verkopen maar dan moet je als bedrijf ook het juiste onkostenplaatje betalen en als wij extra handhaving inzetten is dit onderdeel van je bedrijfsmodel, van je kostenplaatje en ook van je winstplaatje. Volgens mij zijn de heer Vermeulen van Forza! en meer partijen in deze raad het met me eens dat ondernemers heel goed zelf kunnen berekenen hoe dat allemaal precies zit om tot een gezond bedrijfsmodel te komen.

De VOORZITTER: Er zijn meerdere interrupties, het wordt een debat in een debat. Eerst de heer Beusenberg voor de heer Vermeulen.

De heer BEUSENBERG: Ja, dank u wel voorzitter. Ik sloeg even aan op wat mijnheer Vermeulen zei over het moment dat onze gemeente naar 200.000 inwoners zou groeien. Ja, natuurlijk zou er dan ook meer in handhaving moeten worden geïnvesteerd en die belasting komt dan bij de nieuwe inwoners te liggen lijkt me. Dus ja dat groeit gewoon met elkaar mee voorzitter.

De VOORZITTER: Dan mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Dat is precies ook het punt dat ik wil maken. Op het moment dat het inwonersaantal groeit, groeien ook de inkomsten aan de belastingkant want iedereen die hier komt wonen gaat gewoon netjes belasting voor al hun voorzieningen betalen en dat is bij deze groep niet het geval. Dat was de interruptie op de heer Vermeulen en wat de collega's verder zeggen, ja natuurlijk moet dit heel goed worden uitgezocht worden. Het is niet dat ik nu zeg dat we dit meteen moeten invoeren, maar we vinden het het onderzoeken waard om te kijken hoe dit zich verhoudt en ook rechtvaardigt naar de andere groepen die hier gewoon logies hebben. Het geldt voor hen wel en hoe rechtvaardig is het dat het voor hen wel geldt en voor deze groep niet, dat we gewoon eens in kaart gaan brengen wat dit ons kan brengen. Dan zien we wel of het zin heeft of niet, maar wij denken in ieder geval dat het de moeite waard is om te bekijken.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen, als reactie.

De heer VERMEULEN: Ja op beide heren. Wat we van onze inwoners krijgen, is natuurlijk rioolrecht en de ozb. De ozb voor woningen is aan de lage kant, dat doen we met opzet en hier zetten we bedrijfsonroerend goed in om arbeidsmigranten te huisvesten. Kortom, die inkomsten zijn er al in de vorm van dat bedrijfsonroerend goed, net als alle inwoners via de ozb betalen, die betalen ook gewoon rioolheffing en afvalstoffenheffing. Dus wat ik zie is dat er al meer wordt betaald dan door een reguliere inwoner omdat je in bedrijfsonroerend goed zit. Dus ik kan niet helemaal invoelen waarom de ene inwoner van de gemeente in zijn tijdelijkheid een aparte heffing moet betalen voor handhaving terwijl de andere inwoner dat gewoon via de ozb betaalt. Dan zou ik het eerlijk vinden als iedereen via de ozb betaalt en ik zou willen weten of mijnheer Van der Peet het met mij eens is dat dit een heel eerlijk systeem is.

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Peet, bent u het daarmee eens?

De heer VAN DER PEET: Voor zover ik weet betalen hoteleigenaren ook ozb en wordt toeristenbelasting betaald door degenen die er blijven overnachten. Dus bij het systeem dat u voorstelt, moeten we de toeristenbelasting afschaffen maar volgens mij hebben we dan een heel groot probleem op onze balans, dus dat lijkt me geen goed voorstel. U zegt dat alles dan al wordt opgevangen door de ozb die de hoteleigenaar betaalt. Ik wilde eigenlijk... Wat wij hier vanavond aan de kaart stellen is dat als je een vergelijking met toeristen maakt en helaas ook de vluchtelingen, daar én ozb wordt betaald voor het pand waar het in gebeurt plus een verblijfsbelasting voor de voorzieningen eromheen en dat dat minstens afgezet moet worden tegen deze nieuwe groep logies die we hier gaan krijgen.

De VOORZITTER: Mijnheer De Ruiter zit ook al een tijdje te wachten, dus ik ga hem nu eerst het woord geven.

De heer DE RUITER: Ja, dank u voorzitter. Met het risico dat ik mijn momentum kwijt ben, maar ik wilde toch nog even reageren op eerdere woorden, ook van mijnheer Vermeulen en de reactie van mijnheer Staal daarop. Mijnheer Vermeulen zegt 'als we dat gaan doorbelasten dan worden de tomaten duurder, dus dan betalen we dat als consumenten', maar ik vraag me dan af voorzitter, of mijnheer Vermeulen het met me eens is dat de tomaten niet alleen in Haarlemmermeer verkocht worden en waarom zouden alleen de burgers van Haarlemmermeer dan voor die kosten moeten opdraaien en waarom kunnen we dat niet verhalen via de werkgever of via de producent die in dit geval de tomaten zou produceren? Ik sluit me aan bij de eerdere sprekers die zeggen dat we ook echt goed moeten onderzoeken of het juridisch haalbaar is. Ik vind toch de beargumentering van mijnheer Vermeulen hier en daar een beetje mank gaan.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja mijnheer Vermeulen vindt dat uiteraard volstrekt niet, maar dat kan geen verrassing zijn. Stel dat mijnheer De Ruiter naar zijn werk gaat, dan hoeft zijn werkgever geen extra kosten te maken omdat mijnheer De Ruiter daar komt want mijnheer De Ruiter betaalt gewoon zijn belasting zoals de mensen die hier tijdelijk inwoner van onze gemeente zijn, want het zijn voor een halfjaar inwoners van onze gemeente. Die komen hier onze economie versterken, die komen hier belangrijk werk doen om bijvoorbeeld onze netcongestie weg te werken en zij betalen gewoon belasting. Ze zijn eigenlijk gewoon net als iedere andere inwoner, het zijn geen toeristen, het zijn mensen die hier werken en korter wonen dan mijnheer De Ruiter of ikzelf want ik woon hier tenslotte ook al langer dan een halfjaar. Ik zie niet de overeenkomst met de toeristen en ook niet met de asielzoeker die alleen

maar zit te zitten op een plekje te wachten tot hij aan de beurt is om hier te mogen blijven. Dit zijn gewoon mensen die inwoner van onze gemeente zijn en die op dezelfde manier als iedere andere inwoner hun belasting betalen.

De VOORZITTER: Dat roept een reactie bij de heer Beusenberg op.

De heer BEUSENBERG: Ja, dank u wel voorzitter. Dan zou ik aan de heer Vermeulen willen vragen op welke manier een arbeidsmigrant op dit moment belasting in onze gemeente betaalt.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Op het moment dat wij de arbeidsmigrant tijdelijk huisvesten, betaalt hij dat in de vorm van de ozb van het pand waarin hij woont, net als de heer Beusenberg dat ook doet en ikzelf overigens ook.

De VOORZITTER: Mijnheer Beusenberg heeft daar een andere mening over.

De heer BEUSENBERG: Nou voorzitter, ik vraag me even af of de arbeidsmigrant de ozb betaalt. Dat dat denk ik niet. Ik denk dat er echt wel iets tegenover mag staan op het moment dat iemand gebruik van onze voorzieningen maakt. Nogmaals met de kanttekening dat ik eerst gewoon goed onderzocht wil hebben wat voor gevolgen dat heeft, maar dat heb ik al gemeld.

De VOORZITTER: We gaan even verder. Mevrouw Knikker heeft een reactie op de heer Beusenberg en dan kom ik bij u mijnheer Vermeulen.

Mevrouw KNIKKER: Ja voorzitter, op de heer Beusenberg maar ook op de voorgaande sprekers. We doen nu net of een arbeidsmigrant hier gratis woont. Wat ik al zei, op dit moment mogen bedrijven gewoon een stukje salaris van arbeidsmigranten inhouden om hun huisvesting te betalen. Dus misschien betalen ze niet direct de ozb, maar dan wordt het via de huur echt wel verrekend en worden die kosten al gemaakt. Het lijkt erop alsof zich hier in de raad aftekent dat we eigenlijk dit twee keer willen gaan belasten en dat moeten we volgens mij helemaal niet willen. Laten we ook realistisch zijn, als wij als gemeente extra geld gaan vragen dan willen werkgevers linksom of rechtsom dat geld ergens gaan verhalen. Dus of het gaat ten koste van de arbeidsmigranten die slechter betaald gaan worden of die in slechtere omstandigheden moeten gaan wonen of het komt direct in de portemonnee van onze inwoners, maar linksom of rechtsom verhalen we het uiteindelijk op de verkeerde groep mensen.

De VOORZITTER: Dat riep een reactie van mijnheer Staal op mevrouw Knikker op.

De heer VERMEULEN: Ik heb een reactie en dan word ik overgeslagen.

De heer STAAL: Dank u wel voorzitter.

De VOORZITTER: Ik probeer het goed te begeleiden mijnheer Vermeulen, u bent zo aan de beurt.

De heer STAAL: Voorzitter, ik vind dat we als raad nu heel snel conclusies trekken en volgens mij was de tweede termijn om te gaan onderzoeken. Ik hoorde mevrouw Knikker van D66 zeggen 'ja, ze betalen al belasting', maar goed we hebben ook toeristenbelasting en een hotel betaalt ook ozb, dat is ook dubbel. Volgens mij is dit precies het punt dat we moeten gaan uitzoeken, wat redelijk is en wat in de lijn ligt. Dat is volgens mij het voorstel voor de tweede termijn. Daar heeft u onze steun in, om dat te gaan onderzoeken. We zeggen niet dat we het ook meteen gaan doen, zeker niet als die kosten bij de

arbeidsmigrant zelf komt te liggen, maar dit is zeker het onderzoeken waard, ook omdat wij als maatschappij, als gemeente, hier kosten van gaan hebben en we moeten goed kijken hoe we die gaan dekken.

De VOORZITTER: Dank u. Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, dank u wel. Ik wil erop wijzen dat huurders ook geen ozb betalen, maar de verhuurder betaalt het weer wel. Dus uiteindelijk wordt iedereen op dezelfde manier betaald en een toerist is echt iets heel anders dan iemand die een tijdelijke inwoner van onze gemeente is, die hier gewoon werkt en hier ook gewoon via zijn inkomen keurig netjes zijn loonbelasting afdraagt. Het zijn gewoon normale werknemers, net als mevrouw Knikker dat ook al aangaf.

De VOORZITTER: Mijnheer Salhi. Nee, alle argumenten al gegeven. Verder geen reacties. Dan ga ik naar de heer Van der Peet voor de afronding.

De heer VAN DER PEET: Een interessant debat en dat was ook een beetje de bedoeling met het poneren van deze stelling. Echt, wat de heer Staal aan het eind ook zei voorzitter, het is ook precies de bedoeling om gewoon eens te onderzoeken of dit kan en of het redelijk is en niet om al conclusies te trekken want zelfs wij zijn niet per definitie voorstander want als de gevolgen te negatief zijn... Wij vinden in ieder geval dat we moeten kijken naar hoe rechtvaardig dit is ten opzichte van de verblijfsbelasting die we al heffen en als er door de gemeente kosten moeten worden gemaakt dan gaan wij die met z'n allen gewoon betalen als we niets doen. Dus dan gaan we naar de inwoners kijken, naar de ondernemers kijken, die uiteindelijk die extra inzet op handhaving gewoon moeten gaan ophoesten. Wat mij betreft gaan we hier in de nieuwe raad nog wel verder over praten, maar het is het onderzoeken waard en ik hoorde daar wel redelijk wat steun voor, maar we gaan het zien.

De VOORZITTER: Dank u wel voor de afronding. Dan had ik de sociale kaders opgeschreven, van GroenLinks. Mijnheer Staal.

De heer STAAL: Ja, dank u wel voorzitter. HCnieuws kopte 'college komt met beleid'. Daar hebben wij al om gelachen want na vier jaar.... Dat is een beetje gekkigheid, maar het is wel een deel van het beleid. Wij missen de sociale kant van het beleid en ik zou zeggen, portefeuillehouder Openbare ruimte dismissed, goed gedaan, maar we hebben de portefeuillehouder Werk en Inkomen nog nodig. Ik weet niet of we een heel beleidsstuk moeten hebben, maar misschien is het wel goed om bijvoorbeeld een sociaal kader met de werkgever af te spreken als er zo'n initiatief komt, 'hoe gaan we bepaalde zaken oplossen als bijvoorbeeld een van uw werknemers op straat komt of een arbeidsongeval krijgt?', dat daar goede afspraken over zijn. Een deel van het beleid is nu gedaan maar ik vind dat we de sociale kant nu gewoon nog niet helemaal hebben gedekt en ik zou graag willen weten hoe mijn collega's daarover denken en of we daar misschien vanuit de raad nog een initiatief op moeten kunnen nemen.

De VOORZITTER: Dan ga ik als eerst naar mevrouw Hup.

Mevrouw HUP: Ja. Inderdaad echt een terechte zorg en die delen wij want als er dan geen passende huisvesting voor arbeidsmigranten is en er geen sturing vanuit de werkgever is, sturen we dan de arbeidsmigranten die geen werk hebben terug naar hun thuisland? Dat kunnen we ook niet zomaar doen, we hebben geen stok om mee te slaan. Dus hoever gaan we dan als gemeente zij aan zij staan en wat kan daarin dan de andere wethouder misschien wel betekenen met betrekking tot werk vinden of passend werk en daarna ook huisvesting? Ik vind dat best wel een lastige gewetensvraag.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer Salhi.

De heer SALHI: Ja, dank u wel voorzitter. Ik heb in mijn bijdrage iets genoemd over een WIN-punt, dat is Work in NL voor arbeidsmigranten. Dat draait sinds kort in Amsterdam waar mensen die tussen de wal en het schip vallen worden opgevangen en begeleid als het gaat om problematiek. Dat is namelijk wat wij een beetje in deze discussie missen, dat kennen wij nog niet en dat heeft de portefeuillehouder ook gezegd, we gaan het proberen, we gaan kijken wat we allemaal tegen gaan komen, maar als we gewoon kijken naar Amsterdam, daar lopen nu al ongeveer 2000 dak- en thuislozen die overal slapen en die hebben we nu ook rondom onze Haarlemmermeer. We moeten daar niet te licht over denken, ik denk dat het heel belangrijk is wat u aangeeft dat dit ook moet gaan gebeuren. Zo'n WIN-punt, dat heb ik al een keer eerder gezegd, ik vind dat we echt moeten gaan onderzoeken of dat al in een vroeg stadium kan worden ingezet.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Knikker.

Mevrouw KNIKKER: Dank u wel voorzitter. Ik kan me ook wel aansluiten bij de voorgaande sprekers en ik vind het heel goed dat GroenLinks dit punt inbrengt. Dit zit wat mij betreft ook in dat beheerplan dat eigenlijk zou moeten worden aangeleverd, waarin we ook die criteria voor dit sociale aspect opnemen, over rechten en plichten die mensen hebben, maar ook over klachtenprocedures. Volgens mij is het niet alleen maar de portefeuillehouder Werk en inkomen, maar ik zou ook zeggen de portefeuillehouder die met woonbeleid is belast. Eigenlijk kunnen we bij elke portefeuillehouder wel een stukje doen want het gaat ook over parkeren, het gaat over een heleboel dingen die met de leefbaarheid te maken hebben. Dus ik ben het heel erg eens met het initiatief van GroenLinks en we zouden dit ook echt expliciet moeten opnemen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, we hebben natuurlijk al wat ervaring met de verhuur van woningen als we gaan kijken naar hoe we omgaan met woningbouwcorporaties. Ik zie hier weinig verschil behalve de tijdelijkheid. Hier weten mensen dat ze voor zes maanden een dak boven hun hoofd hebben en mochten ze om welke reden dan ook eerder werkloos raken... We hoorden net de wethouder ook al zeggen dat we het hier hebben over Europese arbeidsmigranten die een vaste woon- en verblijfplaats in een ander land hebben. Dus dat betekent dat je altijd terug naar je eigen land kunt als je hier geen werk meer hebt en je daardoor misschien ook eerder dan na die zes maanden je tijdelijke dak boven je hoofd kwijtraakt. Als dat niet het geval is dan hebben we natuurlijk het probleem dat we hier allemaal mensen naartoe halen die geen andere woning hebben, maar die nog steeds in die tijdelijkheid zitten en ik vraag me af of er een verplichting en een taak voor de gemeente is om die mensen dan ook weer een dak boven het hoofd te garanderen. Op een gegeven moment kom je hier, je weet dat je hier werk hebt en dat je hier zes maanden mag wonen. Dat is een gegeven dat je aan de voorkant meekrijgt en ik geloof niet dat we altijd moeten denken in slachtoffers en kwetsbare mensen. Dit zijn gewoon volwassen mensen die zelf een weloverwogen risico nemen door hier naartoe te komen en hier zes maanden te komen werken.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan kijk ik of er nog verdere reacties zijn. Ja, de heer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Even denken hoor want ik werd even afgeleid. Ik denk dat apart beleid van de gemeente eigenlijk niet nodig zou moeten zijn omdat dit landelijk zou moeten worden geregeld. Ik denk dat het landelijke regels zouden moeten zijn die deze mensen een soort huurbescherming gaan geven, dat je niet zomaar op straat kunt komen, dat er een minimale termijn moet zijn, dat je vijf dagen de tijd hebt om te vertrekken. Je moet toch iets gaan regelen, maar om dat nu bij ons als gemeente te

leggen, dat vraag ik me af. Ik denk dat de verantwoordelijkheid primair bij de werkgever ligt maar dat dit eigenlijk net zoals bij elk ander bedrijf via landelijke regelgeving afgedwongen zou moeten worden.

De VOORZITTER: Mijnheer Achterbergh.

De heer ACHTERBERGH: Ja, ik ben een beetje op zoek naar wat we dan zouden moeten regelen want waarom zou iemand dakloos kunnen zijn of worden? Volgens mij zijn ze over het algemeen in de panden of op het terrein van de werkgever zelf gehuisvest. Dat is volgens verbonden met de baan die ze daar dan hebben. Ja, als die baan ophoudt dan houdt waarschijnlijk ook het huisvesten op. Dat lijkt mij vrij logisch, ik kan bijna geen scenario bedenken waarin ze nog wel in dienst zouden zijn, maar ze wel hun woning zouden verliezen. In die zin zie ik inderdaad net als mijnheer Van der Peet en mijnheer Vermeulen niet echt een rol voor gemeenten weggelegd.

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Peet wil daar graag op reageren.

De heer VAN DER PEET: Ja voorzitter, misschien om wel even een nuance te maken. Wij herkennen het probleem wel, maar de vraag is welke rol de gemeente heeft want wij willen voorkomen dat mensen wiens werk stopt en die gewoon binnen een uur die kamer moeten verlaten of zelfs onder druk worden gezet, die praktijken kent iedereen, dat ze onder dreiging van 'u moet de kamer verlaten', toch maar onder bepaalde omstandigheden blijven werken. Dat soort scenario's moet je natuurlijk voorkomen, maar wij betwijfelen of wij hier als gemeente een rol in hebben.

De VOORZITTER: Dat roept een heleboel reacties op. Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja, ik zou dan graag aan mijnheer Van der Peet willen vragen of hij het met me eens is dat ook de mensen die hier komen werken een verantwoordelijkheid hebben, dat de verantwoordelijkheid niet alleen altijd bij werkgevers en de gemeente ligt, maar dat het gewoon volwassen mensen zijn die hier naartoe komen met een weloverwogen risico.

De VOORZITTER: Ja reageert u maar mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Ik zou natuurlijk een verwijzing kunnen maken naar een toerist die naar Amsterdam gaat en die bij een hotel aanklopt. Ja, dat kan vol zijn als je niet van tevoren boekt, dan moet je naar een ander hotel. Natuurlijk ligt er ook een verantwoordelijkheid bij de werknemer en dat is ook de intentie van die tijdelijkheid, dat je het echt gekoppeld hebt aan wat we volgens mij vroeger seizoensarbeid noemden, drie maanden werken en dan weer naar huis toe. Ja, dat moet je dan ook echt wel kunnen afdwingen en je ziet in de praktijk dat het toch anders gaat, dat mensen gewoon zes maanden in een bepaalde accommodatie verblijven en vervolgens bij die ene op de hoek op het andere adres weer naar binnen lopen en die hier dus eigenlijk gewoon permanent zijn onder het motto tijdelijk. Ja, dat eigenlijk voorzitter.

De VOORZITTER: Mevrouw Knikker.

Mevrouw KNIKKER: Dank u voorzitter. Ik wilde nog even reageren op de heer Van der Peet die het had over een stukje huurbescherming zoals dat ook bij andere partijen gebruikelijk is en welke rol bij de gemeente zit. Bent u het met ons eens dat dit nou iets zou zijn wat we juist in die beheerplannen die een werkgever moet aanleveren op basis van als er een initiatief wordt ingediend..., dat we dat daar wel in zouden kunnen regelen, dat dit een criterium is en dat er gewoon iets moet worden gezegd over op welke manier zij dat willen waarborgen, dat we het als gemeente op die manier kunnen ondervangen zonder afhankelijk van landelijk beleid te zijn.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Denie.

Mevrouw DENIE: Ja, dank u wel. Misschien wordt het ingewikkeld voorzitter want ik realiseer me dat mevrouw Knikker volgens mij iets tegen mijnheer Van der Peet zei en ik nog op mijnheer Achterbergh wil reageren.

De VOORZITTER: Dan ga ik eerst kijken naar de heer Staal want die stak tegelijkertijd zijn hand op. Wilde u ook reageren op de heer Van der Peet?

De heer STAAL: Ja voorzitter, ik had dezelfde vraag als mevrouw Knikker.

De VOORZITTER: Dat is mooi. Dan ga ik vragen of u nog wilt reageren mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Ja, ik denk dat het op zich geen gek idee is dat als jij een initiatief hebt, je ook gewoon een goed onderbouwde businesscase aanlevert waarin ook naar voren komt, samen met die handhaving, dat je ook gewoon op een fatsoenlijke manier met je personeel omgaat want daar gaat het hier om. Helemaal mee eens en ik denk zelfs dat elk bedrijf dat in Nederland wordt opgericht, als je je bij de Kamer van Koophandel gaat inschrijven, al verplicht is om het als bedrijf fatsoenlijk te doen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Denie.

Mevrouw DENIE: Ja, dank u wel voorzitter. Ik sloeg eventjes aan op wat mijnheer Achterbergh zei, maar het is al vaker gevallen. Wat ik een beetje lastig vind, ik begrijp best wel dat er een eigen verantwoordelijkheid is, ook bij een arbeidsmigrant die hiernaartoe komt, want je bent een volwassen iemand maar zoals mijnheer Salhi ook al zei in Amsterdam zie je het probleem, daar hebben ze nu een WIN-punt waar je naar binnen kunt lopen. Dat soort dingen wordt niet ingesteld omdat het probleem er niet is. Ja, in de meest ideale situatie zou je zeggen 'eigen verantwoordelijkheid, los het zelf op', maar in de praktijk zie je dat dit gewoon niet helemaal is hoe het soms loopt en dat we dan toch nu moeten gaan anticiperen op die situaties die gaan voorvallen in plaats van dat we achteraf denken 'o shit, het ligt bij de Gamma helemaal vol tenten. Dat hadden we kunnen voorkomen.

De VOORZITTER: Ik kijk even rond en anders ga ik... Mijnheer Achterbergh gaat reageren, mijnheer Achterbergh.

De heer ACHTERBERGH: Ik dacht dat ik een vraag van de PvdA zou krijgen, maar die kwam maar niet. Ik wil er wel op reageren want ik herken natuurlijk ook wel dat in Amsterdam best wel veel mensen zijn die hun werk kwijtraken, maar die niet meteen terug willen en op zoek zijn naar nieuw werk en tijdelijk in een soort interbellum komen waardoor ze op straat belanden. De vraag is of dit het beleid is dat dit gaat oplossen, ik denk het namelijk niet. Het is een eigen keuze om niet terug te gaan of om naar ander werk te zoeken en ja, wil je daar dan ook allemaal huisvesting voor regelen? Ik vind dat best ver gaan.

De VOORZITTER: Ik denk dat we een soort nieuw onderwerp in dit onderwerp krijgen. Ik zie drie vingers omhooggaan. De heer Salhi.

De heer SALHI: Dat is een beetje lastig mijnheer van de VVD want kijk...

De VOORZITTER: Via de voorzitter alstublieft.

De heer SALHI: Sorry voorzitter, € 5,00?

De VOORZITTER: Voor u € 10,00.

De heer SALHI: We hebben zojuist in meerdere discussies geconstateerd dat we met dit soort zaken eigenlijk aan de voorkant willen zitten, met alles wat erbij komt, met de hele beleidsregel en alles erop en eraan en dat we voorzichtig naar iets moois gaan, dat wij misschien het beste jongetje van de klas kunnen worden vergeleken met Amsterdam. Dat verwacht ik niet, maar je weet het maar nooit. Het probleem moet je aan de voorkant proberen te tackelen en dat doen we door bijvoorbeeld wat ik net zei, die WIN, Work in the Netherlands. Zo'n project loopt gewoon hartstikke goed want die vangen de signalen op en die mensen gaan niet terug, die schamen zich, die willen hier gewoon blijven. In zes maanden heb jij niet genoeg geld opgehaald om iets in je eigen land te gaan opbouwen, dus die mensen blijven echt wel een aantal jaren hier rondlopen. De voorzichtige cijfers zijn iets van een miljoen arbeidsmigranten die hier in Nederland zijn en daarbij zit ook een aantal waar het niet goed mee gaat. Ja en als je hen eerst wilt hebben om ze te laten werken en hen vervolgens als afval op straat zet, dat moet je niet willen. Dus je zult daar iets aan moeten doen.

De VOORZITTER: Mijnheer Staal.

De heer STAAL: Ja voorzitter, de heer Achterbergh zegt dat de arbeidsmigrant een verantwoordelijkheid heeft. Dat klopt, maar de werkgever ook en dat is precies wat ik bepleit, maak voordat je een ruimtelijke vergunning afgeeft aan de voorkant ook afspraken of ga in ieder geval in gesprek. Nog even kijken hoe we dat precies doen, ik vind de beheerplannen eigenlijk best een goed uitgangspunt, maar ga daar aan de voorkant over nadenken voordat het te laat is want uiteindelijk hebben we er wel allemaal last van, die arbeidsmigrant misschien wel als eerste, maar wij en onze inwoners ook. Dus ons pleidooi is vooral om aan de voorkant die afspraken te maken met degene die dit initiatief neemt.

De VOORZITTER: Mevrouw Denie. U krijgt nog meer reacties mijnheer Achterberg.

Mevrouw DENIE: Dank u wel voorzitter. Wat ik ook wel belangrijk vind om te benoemen, want volgens mij zei ik het net zelf ook tenzij ik het een beetje verkeerd onthoud, dat we alleen de nadruk leggen op een eigen verantwoordelijkheid en ik hoorde net ook al de woorden vallen 'je kunt toch gewoon teruggaan als het hier niet lukt'. Ik denk dat we ook wel oog moeten houden voor het feit dat niemand blij en gelukkig naar een ander land gaat om daar te gaan werken om vervolgens het geld terug naar je eigen land te sturen, er is altijd een toeleiding naar die situatie omdat het daar niet goed gaat. Dus ja, dan ga je zomaar terug, je komt hier al omdat het daar slecht is en om ervoor te zorgen dat je het misschien straks iets beter hebt. Ik denk dat het wel belangrijk is om dat te onthouden. Het is niet zo simpel als dat je zegt 'o, ik ga op vakantie en mijn hotel bevalt niet, ik ga weer naar huis'.

De VOORZITTER: Ja, dat levert een reactie van de heer De Ruiter op.

De heer DE RUITER: In de ogen van mevrouw Denie doet niemand dat misschien. Ik heb twee derde van mijn leven vrijwel niks anders gedaan, ik ben zeevarende geweest en dat is altijd goed gegaan, ik ben altijd gehuisvest door de werkgever onder verantwoordelijkheid van de werkgever en op kosten van de werkgever. Dus dat kan prima, wat mevrouw Denie hier poneert is volkomen flauwekul.

De VOORZITTER: Oké, dank u wel. Dan ga ik naar mevrouw Hup.

Mevrouw HUP: Ja, dank u wel. Inderdaad, dat is zo. Eens om het aan de voorkant goed te regelen en zo'n beheerplan moet er ook zeker komen, maar wij denken dan ook misschien aan een exitplan waarin je als gemeente dan toch het mandaat kunt hebben, dat moet landelijk worden geregeld, maar om hen

toch tijdelijk naar een thuisland te kunnen terugsturen want je moet echt ook naar hen omzien want ze zijn kwetsbaar en als ze eenmaal geen dak boven hun hoofd hebben dan vallen ze weer in een ander probleem. Dus ik wil dat we dat ook kritisch gaan bekijken, in dat beheerplan moet ook een exitplan met die criteria worden opgesteld als het kan.

De VOORZITTER: Mijnheer Achterbergh.

De heer ACHTERBERGH: Ja, ik hoop dat u het nog bijhoudt voorzitter met al die interrupties en toestanden. Ik hoor wel vooral heel veel meer regels. Ik denk ook wel dat het belangrijk is dat het wel uitvoerbaar moet blijven. Ik volg wat mevrouw Denie zegt, mensen hebben het daar slecht en komen hier om een goed bestaan op te bouwen voor hun gezin in andere landen, vooral in Oost-Europa. Dat volg ik wel, maar de vraag is of wij dat dan ook allemaal moeten opvangen. Ik denk dat dit gewoon niet het geval is. Het zijn niet allemaal... Ja, mijnheer Vermeulen zei het wel heel erg duidelijk, het zijn niet allemaal zielige mensen die hulp nodig hebben, het zijn gewoon hardwerkende mensen die al dan niet soms hun baan verliezen en dat is gewoon heel vervelend. Ik heb één vraag aan mijnheer Staal als ik mag voorzitter, voordat iedereen zijn hand opsteekt. Ik ben even op zoek naar wat GroenLinks dan meer wil regelen dan het beleid nu al voorstelt want huurbescherming, zoals het CDA zei, lijkt me wel heel ver gaan. Wil je dan zoveel weken respijt hebben voordat iemand eruit kan worden gezet of hoe ziet GroenLinks dat?

De VOORZITTER: Hoe ziet GroenLinks het? Mijnheer Staal.

De heer STAAL: Ja voorzitter, dat is eigenlijk precies wat ik nu niet in detail wil bespreken, ik wil vooral dat het gesprek over de afspraken wordt gevoerd maar, de heer Van der Peet gaf net al een beeld, je wilt ook voorkomen dat iemand zegt 'je bent ontslagen, je hebt 1,5 uur om je kamer te verlaten'. Dat is precies wat ik zeg, ga aan de voorkant dat gesprek met elkaar aan en maak daar duidelijke afspraken over. U noemt het regels, maar stem dan tegen dit beleid want dit is een ruimtelijk kader met ook regels, dan kunnen we wel stoppen en we gaan ook bijna stoppen. Ik zeg eigenlijk: wat u ruimtelijk doet, doe dat ook op sociaal gebied.

De VOORZITTER: Ik ga even één momentje aan het college geven om iets te verduidelijken als u het mij toestaat want er komt hier heel veel geluid. Dus als u het goedvindt dan geef ik even het woord aan het college.

Wethouder VAN STRATEN: Ja dank u wel, ik ben niet altijd subtiel in de hints. Ik hoorde een paar keer toch een soort oproep voor een beheerplan. Dat zit in het beleid, dus dat is al geregeld en ik hoor hier ook dat het werk en de huisvesting niet onlosmakelijk gekoppeld mogen worden. Dat is juridisch inmiddels al door een rechter in Nederland bevestigd, dat is ook al geborgd.

De VOORZITTER: Dank u wel voor de verduidelijking. Ik geef eerst het woord aan de heer Salhi, dan aan de heer Vermeulen en dan aan de heer Van der Peet. Mijnheer Salhi, gaat uw gang. Dan ga ik eerst naar de heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja, ik wil zeggen dat ik grote moeite heb met het begrip 'kwetsbare mensen', dat wordt te pas en te onpas ergens bijgetrokken. Waarschijnlijk zijn wij niet kwetsbaar tot we een keer oversteken en platgereden worden, dan blijken we ook kwetsbaar te zijn. Het zegt meer iets over onszelf. Wij hebben het hier als raadsleden altijd over kwetsbare mensen alsof wij daarboven staan en mensen moeten redden en beschermen, maar dat moeten we helemaal niet. Mijnheer Achterbergh zei dat net ook al, we moeten mensen met respect en als volwassenen behandelen en daar horen consequenties bij, als je hier voor een halfjaar met een halfjaarcontract komt en een halfjaar huisvesting

hebt dan weet je dat beide eindig zijn. Laten we het gewoon lekker houden bij dit beleid dat er nu ligt en niet met allemaal meer regels komen want dat gaat alleen maar ten koste van de uitvoerbaarheid en brengt hoge onkosten met zich mee, we moeten juist minder regels hebben. Wat mij betreft had het beleid echt wat breder mogen zijn dan het is maar ik begrijp dat we voorzichtig beginnen, dus daar leg ik me bij neer. Verder hulde voor wat er ligt, we moeten daar vooral niet nog allemaal dingen bovenop gaan doen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer Salhi, uw microfoon doet het weer.

De heer SALHI: Ja. Voorzitter, de praktijk is toch wel wat weerbarstig en die kwetsbaren noemen we niet zomaar, die zijn er, dat is gewoon echt het geval. Als mensen vroegtijdig het huis uitgezet worden, als jij soms in panden terechtkomt waar twintig matrassen liggen, waar mensen onder hele nare omstandigheden verblijven dan moet je daar wat aan de voorkant willen doen. Dat is even de vraag.

De VOORZITTER: U ziet de reactie. Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Dat is exact wat we met dit beleid doen.

De VOORZITTER: Dat zegt de wethouder ook, dus dat bent u met elkaar eens. Mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Ik kan me daar ook bij aansluiten voorzitter, want ik denk inderdaad dat we met het beheerplan dat we hier gaan vragen en de regels die we gaan stellen excessen gaan voorkomen. Dat er landelijk is ingegrepen en dat er een rechtszaak voor nodig is, geeft wel aan dat er ook een weeffout is geweest en die is nu hersteld, maar in de praktijk moeten we daar de effecten denk ik nog van gaan zien. Wat ik ook wel wil weerspreken, in iets minder krachtige zinnen dan de heer Vermeulen, is het frame dat al die mensen die hier komen werken kwetsbaar zijn, ik denk dat dit niet juist is. Er zijn volgens mij ook veel mensen die met hartstikke veel plezier hierheen komen om te werken en het kunnen ook kenniswerkers zijn en die zijn al helemaal niet kwetsbaar. Allerlei arbeidsmigranten zijn niet per definitie kwetsbaar, er zitten wel kwetsbare mensen tussen, daar moeten we ook onze ogen niet voor sluiten, maar om nou zo'n heel label op die hele grote groep te plakken is denk ik ook een beetje te kort door de bocht voorzitter.

De VOORZITTER: Ik ging naar de heer Staal voor een afronding, dus u mag het tegelijkertijd afronden.

De heer STAAL: Ja, ik wil misschien nog even op het laatste puntje ingaan. Niemand hier zegt dat elke arbeidsmigrant kwetsbaar is, we laten ons geen woorden in de mond leggen. Dat zeggen we niet, maar dat er kwetsbare arbeidsmigranten zijn die nadat ze hun dienstverband en huis zijn kwijtgeraakt op straat belanden, ja, daar moeten we wat voor doen. Dat is ons hele pleidooi, dus ik laat me hier niet de woorden in de mond leggen dat ik vind dat iedereen kwetsbaar is, dat is echt onzin. Ter afsluiting.

De VOORZITTER: Ik ga dan toch het laatste woord even aan de heer Van der Peet geven.

De heer VAN DER PEET: Ja voorzitter. Het kan aan mij liggen hoor maar ik had het niet over uw woorden, maar uw collega naast u had het volgens mij over kwetsbaren en daaruit leidde ik af dat het de hele groep is, maar ik kan het verkeerd begrepen hebben en dan ligt het misschien aan mij.

De VOORZITTER: Via de voorzitter. Mevrouw Denie wil daar graag op reageren.

Mevrouw DENIE: Dank u wel voorzitter. Ging het over mij, ja? Net als mijnheer Staal zegt, er is een groepje kwetsbaren binnen de hele groep. Dus om dan de aanname te doen dat ik dat zeg, eigenlijk alles wat hij net zei want wat mijnheer Van der Peet dacht is dus niet waar voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik toch echt naar de heer Staal voor de afronding van dit onderwerp.

De heer STAAL: Ja, dan ga ik nu echt afronden. Ik ga er nog goed over nadenken, maar ik denk... Ik hoor ook wat medestand hier uiteraard om goed te kijken hoe we deze afspraken goed kunnen maken en dat we aan de voorkant zitten en niet te laat, maar ik denk dat dit in deze periode niet meer gaat lukken, maar wel in de volgende periode. Dus wordt vervolgd.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan is er helaas geen tijd meer voor het derde onderwerp. Voor de notulen, EEN Haarlemmermeer, Lid Sidali en Lid Koolmoes zijn afwezig. Ik wil u allen bedanken voor het levendige debat en ik sluit deze sessie.